

Vyřizuje: JUDr. Tomáš Sokol

Pan Lukáš Valášek
Lukas.valasek@sz.cz

Číslo spisu: 19/05151

Mailem

V Praze dne 05.02.2024

Věc: výzva dle ustanovení § 142a odst. 1. zákona č. 99/1963 Sb., občanský řád, ve znění pozdějších předpisů

Vážený pane,

obracím se na Vás v zastoupení pana Mgr. Antonína Stanislava Ph.D., jehož plnou moc v kopii přikládám (dále jen Klient.). Klient mi především předložil podklady, z nichž vyplývá, že jste se na jeho adresu opakovaně vyjadřoval v souvislosti s případem Mgr. Jana Benýška a jeho oznámením dle § 10 zákona číslo 171/2023 Sb., o ochraně oznamovatelů (dále jen Oznámení a ZOO). Podle uvedených podkladů jste tak učinil v podcastu s názvem „Ministerský whistleblower vs. úřad Pavla Blažka“, který je přístupný na adrese <https://podcasty.seznam.cz/podcast/5-59/ministersky-whistleblower-vs-urad-pavla-blazka-299266dne> dne 29.11.2023 (dále jen Podcast). Obdobně jste se se vyjadřoval na sociální síti Twitter. Zde Vaše tvrzení tzv. postovalo, tedy fakticky četlo, 7748 účastníků.

Některá Vaše skutková tvrzení o jednání Klienta případně o okolnostech s ním souvisejících byla zjevně nepravdivá, některé Vaše hodnotící soudy byly zcela materiálně nepodložené a celkovým důsledkem je porušení práva Klienta, chráněného čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a ustanovení (dále jen Listina) a ustanovením § 81 odst. 2 zákona č.89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen OZ). Z tohoto důvodu v zastoupení klienta žádám ve smyslu § 82 odst. OZ, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno, a aby byl odstraněn jeho následek.

AD Podcast

1) V Podcastu jste především uvedl, že Mgr. Benýšek se obrátil na Ministerstvo spravedlnosti ČR Oznámením, které jste v uvedeném Podcastu označil jako „protikorupční oznámení“. Následně jste v Podcastu na adresu Klienta uvedl několik nepravdivých skutkových tvrzení a též jste prezentoval zcela nepodložená skutková hodnocení. Jak bylo namítnuto, oboje neoprávněně zasáhlo do práv klienta.

2) Za nesporné považuji již výše uvedené, totiž, že Mgr. Benýšek zaměstnaný jako ředitel odboru insolvenčního a soudních znalců Ministerstva spravedlnosti ČR se na toto ministerstvo, případně na tzv. příslušnou osobu ve smyslu ZOO obrátil s Oznámením dle ZOO. Pro účely této výzvy není zcela zásadní konkrétní obsah Oznámení, významná je jeho interpretace Vámi učiněná. Pouze na úvod poznamenávám, že podle dostupných informací Mgr. Benýšek Oznámení doručil Ministerstvu spravedlnosti ČR, případně příslušné osobě, dne 21. 11. 2023 a tvrdil v něm protiprávní jednání, k němuž mělo dojít na Ministerstvu spravedlnosti ČR v letech 2015 až 2016. Současně Mgr. Benýšek v Oznámení uvedl, že toto protiprávní jednání oznámil v roce 2016 nadřízeným a rozhodnutí vlády ČR o schválení systemizace ze dne 22. 11. 2023, č. 875 (dále jen Systemizace) je porušením jeho práva na ochranu dle Směrnice o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie 1 (dále jen „směrnice 2019/1937“) a ZOO. V žalobě, kterou proti Vládě ČR a Ministerstvu spravedlnosti podal dne 20.12. 2023 pak navíc Mgr. Benýšek uvedl, že samotné Ministerstvo spravedlnosti porušilo jeho právo ve vydáním služebního předpisu z 11. 12. 2023, č. 11/2023, čj. MSP-77/2023-ORLZ-ORG/2, kterým dochází ke zrušení žalobcova odboru.

3) I při velmi povrchní analýze je zřejmé, že k protiprávnímu jednání mělo dojít podle Mgr. Benýška nejpozději v roce 2016, tehdy jej měl také Mgr. Benýšek signalizovat nadřízeným. S tvrzením, že Systemizace je vlastně zásahem Vlády ČR a Ministerstva spravedlnosti ČR proti němu, vystoupil ale poprvé až 21.11.2023. Tedy zhruba po sedmi letech. Bez větších problémů pak bylo možno zjistit, že Mgr. Benýšek na Ministerstvu spravedlnosti ČR pracoval nepřetržitě od roku 2015, z toho 1.12.2016 byl jmenován na místo vedoucího oddělení insolvenční kontroly, od 1.10.2018 se oddělení přejmenovalo na oddělení soudních znalců a tlumočnicků, 25.11.2019 byl určen zástupcem ředitele odboru insolvenčního a soudních znalců, dne 26.1.2021 dostal příkaz k zastupování ředitele odboru insolvenčního a soudních znalců a konečně dne 15.6.2021 byl jmenován na místo ředitele odboru insolvenčního a soudních znalců. Nic z toho nenavzdávuje jakýmkoliv odvetným opatřením ze strany vedení Ministerstva spravedlnosti ČR, ať již dřívějšího, nebo stávajícího. A Klient, který měl být dle Vašich skutkových tvrzení Oznámením dotčen, do své současné funkce nastoupil v roce 2022. Opět dle snadno ověřitelných informací po celou tuto dobu od roku 2022 si až do 21.11.2023 Mgr. Benýšek na nic nestěžoval. Jeho vztah ke Klientovi byl zcela zjevně korektní, kolegiální a pozitivní, jak ještě zmíním. Zcela jistě Mgr. Benýšek do 21.11.2023 nezaslal ani nesdělil Ministerstvu spravedlnosti nic, co by se dalo označit za oznámení ve smyslu § 2 ZOO. Ať již před účinností ZOO (1.8.2023), nebo po dni účinnosti. Zcela přesně, neobrátil se na Ministerstvo spravedlnosti ČR vůbec se žádným sdělením kromě běžné pracovní komunikace. V ní Klienta oslovoval Tondo, a to i po 21.11.2023.

4) Vycházejí z těchto skutečností a zcela nezávisle na tom, zda Oznámení popisuje události, k nimž mělo dojít v roce 2015 nebo 2016, případně naopak k nim vůbec nedošlo, je zcela jisté, že Mgr. Benýšek není oznamovatelem, který by byl za své oznámení postihován zmíněným rozhodnutím Vlády ČR, resp. Systemizací. Velmi výstižně to popsal JUDr. Jiří Kapras, Ph.D. ředitel Odboru střetu zájmů a boje proti korupci ve svém Vyrozumění o výsledcích posouzení důvodnosti oznámení podle § 12 odst. 3 zákona č. 171/2023 Sb. ze dne 20.12.2023 (dále jen Vyrozumění). Předpokládám, že tento materiál máte k dispozici, tak jen stručně odcituji zřejmě nejzásadnější pasáž:

„Úvodem je třeba uvést, že převážná část Vašeho oznámení ze dne 21. 11. 2023 spočívá v popisu opatření, jež vůči Vám zaměstnavatel v době před podáním oznámení přijal a jež shledáváte odvetnými. Tento popis však v posuzovaném případě nemůže tvořit podstatu oznámení ve smyslu § 2 zákona č. 171/2023 Sb. Ačkoliv

v obecné rovině platí, že oznámení může být opřeno i o popis odvetných opatření a upozorňovat tak na protiprávní jednání ve smyslu § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 171/2023 Sb., taková odvetná opatření musejí z povahy věci následovat jiné, dříve učiněné oznámení ve smyslu § 2 odst. 1 písm. a) až d) tohoto zákona (srov. návštěj § 4 odst. 1 zákona č. 171/2023 Sb.). Takovým dříve učiněným oznámením však nemohou být Vaše aktivity představující podíl na odhalení, resp. objasnění předmětného protiprávního jednání v roce 2016, jednak proto, že je sporné, zda by je vůbec bylo možné materiálně posoudit jako oznámení ve smyslu § 2 zákona č. 171/2023 Sb., především pak proto, že se uskutečnily ještě před přijetím tohoto zákona i samotné směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ze dne 23. října 2019 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie.

Jinými slovy, pokud by podstatu oznámení v posuzovaném případě měl tvořit popis odvetných opatření [protiprávního jednání ve smyslu § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 171/2023 Sb.], absentovalo by zde „zdrojové“ oznámení, jímž by popisovaná opatření byla vyvolána a jež by podmiňovalo jejich povahu coby opatření odvetných, když pouhá příprava nebo deklarovaný záměr oznámení učinit pro takový závěr nepostačují. Současně platí, že Vámi popisovaná odvetná opatření dle mně dostupných informací sama o sobě nenaplňují znaky trestného činu nebo závažného přestupku ve smyslu § 2 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona č. 171/2023 Sb. ani neporušují právní předpis nebo předpis Evropské unie v oblastech vyjmenovaných v § 2 odst. 1 písm. d) bodech 1 až 14 tohoto zákona, a proto sama nemohou tvořit podstatu oznámení ani na tomto základě.“ (podtrženo mnou).

5) Jinak řečeno, Oznámení může poukazovat na možná protiprávní jednání v roce 2015 a 2016, zcela jistě však reakcí na Oznámení není rozhodnutí Vlády ČR a Ministerstva spravedlnosti ČR o Systemizaci. To je dosti závažné zjištění, které nutně musí vést ke značné kritičnosti k dalším tvrzením Mgr. Benýška. Vyjdu-li z premisy, že Vaše následně zmíněná tvrzení na adresu Klienta s největší pravděpodobností vycházela z tvrzení Mgr. Benýška, pak nemohu dospět k jinému závěru než v tom nejlepší případě, že tato kritičnost ve Vašem případě absentovala.

Konkrétně jste v Podcastu tvrdil:

A.

„Jan Benýšek zároveň je také člověk který v minulosti, bavíme se o roce 2016 jako tehdy ještě relativně nízko postavený úředník ministerstva přes insolvence rozkryl manipulace se zkouškami insolvenčních správců v té době. Dnes jsme v poměrně absurdní situaci protože v roce dva tisíce šestnáct pan Benýšek identifikoval že manipulace s těmi zkouškami tam probíhaly pod vedením insolvenčního odborů pana Antonína Stanislava.“

Skutkové tvrzení o tom, že Mgr. Bynýšek cokoliv rozkryl, je nepravdivé. Totéž platí o tvrzení, podle něhož docházelo k manipulaci se zkouškami. A konečně je nepravdivé i tvrzení, že zkoušky insolvenčních správců probíhaly pod vedením insolvenčního odboru Klienta.

B.

„.....v minulosti pan Stanislav vedl odbor a probíhaly velmi netransparentní kroky ve vztahu k těm zkouškám insolvenčních správců....“

Tvrzení o tom, že „probíhaly velmi netransparentní kroky ve vztahu k těm zkouškám insolvenčních správců“, je nepravdivé či zcela nepodložené. To v závislosti na tom, bude-li posuzováno jako tvrzení skutkové anebo hodnotící. Případně hybridní. V každém případě neoprávněně zasahuje do osobnosti Klienta.

C.

„.....ale to se letos v létě uprostřed dovolených začalo měnit pan ministr Blažek podepsal jakousi reorganizaci ministerstva, která navzdory protestům a připomínkám samotný expertů toho ministerstva ve zkratce řekla že ten insolvenční odbor pane Benýška a se prostě přesune pod pravomoc pana Stanislava...“

Jde o nepravdivé skutkové tvrzení. Proti reorganizaci byly vzneseny řádně připomínky, které byly vypořádány. Současně je ale patrné, že přípravy reorganizace (posléze Systemizace), byly připravovány relativně dlouho a nikým, včetně Mgr. Benýška nebyla dáována do jakékoliv souvislosti s událostmi z let 2015–2016, ať již byly jakékoliv. Šlo o normální proces, navíc nešlo o přesun pod jakéhokoliv náměstka ministra, ale pod vrchního ředitele.

D.

„...jinak řečeno člověk, který už jednou musel z ministerstva odcházet za velmi zvláštních podezření ohledně zkoušek insolvenčních správců najednou tuto agendu dostal do pravomoci znovu...“

Skutkové tvrzení o tom, že Klient musel odejít z Ministerstva spravedlnosti ČR v návaznosti na jakákoliv zjištění o zkouškách insolvenčních správců, je nepravdivé skutkové tvrzení.

E.

...“pan Benýšek začal ze strany vedení ministerstva čelit auditům....“

„...on potom sám nám když jsme ho zastihli na ulici řekl že by tu bylo zhruba pět za několik měsíců, což je pro každého úředníka zcela nevídaná kadence a podle toho co vím tak už mě vlastně nenapadá kdo jiný by ještě mohl pana Benýška kontrolovat, ty možnosti byly v podstatě vyčerpány no a pan náměstek Stanislav za ním také přišel a řekl že by bylo fajn kdyby vlastně na tu svoji funkci rezignoval“

Opět jde o nepravdivé skutkové tvrzení, protože Klient rozhodně „nepřišel“, tedy nevyzýval Mgr. Benýška k rezignaci. Pokud tvrdíte, že Mgr. Benýšek „začal čelit ze strany ministerstva auditům“, pak jde pouze o částečný popis reálných událostí. V souvislosti s dosti neobvyklým počtem stížností na činnost odboru řízeného Mgr. Benýškem, mimo jiné opakovaně ze strany ombudsmana, byla nařízena prověrka činnosti tohoto odboru, která ovšem zatím nebyla skončena. Šlo o operativní šetření, které dalo plně za pravdu námitkám proti činnosti odboru řízeného Mgr. Benýškem.

Bude to ještě zmíněno, ale opět jen připomínám, že jste si před hodnotícím tvrzením o tom, kdo měl zájem Mgr. Benýška kontrolovat, které viditelně směřuje proti Klientovi, nepoložil otázku, jaký smysl by tento tlak měl po sedmi letech či osmi letech od údajného „rozkrutí“. A zejména jste se zjevně nezajímal o reálné vztahy mezi Mgr. Benýškem a Klientem. Jak již bylo v úvodu zmíněno, lze doložit, že v mnoha případech, dokonce i po podání Oznámení Mgr. Benýšek s Klientem komunikoval velmi běžným způsobem, a dokonce jej v e-mailech oslovoval „Tondo“.

F.

„...zároveň což je to poslední dějství kterého jsme byli svědky minulý týden když tedy pan Benýšek nevyslyšel tu prosbu k rezignaci která bezesporu by pro něj byla z naší jednodušší protože by prostě zřejmě na ministerstvu mohl dostat jiné místo měl by klid, nebyl by vystaven mediálnímu zájmu tlaku nadřízených, auditům a tak dále ale on si zvolil tedy na místě setrvat no a následně tedy pan ministr v kooperaci s panem Stanislavem navrhli v rámci takzvané systemizace státní správy, která jde napříč jednotlivými ministerstvy rozdělení odborů pana Benýška na dva což může znít jako administrativní změna, ale reálně to vede k tomu že pan Benýšek ten svůj post který jej jinak má chránit služebním zákonem, oni jej jen tak vyhodit nemohou, přijde a na ty dvě pozice které vzniknou poté ministerstvo pan Blažek pan Stanislav tedy budou vybírat člověka nového...“

V tomto případě jde o několik nepravdivých skutkových tvrzení a nepodložených hodnotících tvrzení.

- Mgr. Benýšek nebyl vystaven žádnému mediálnímu zájmu tlaku nadřízených. Minimálně do doby, než sám zveřejnil, že podal Oznámení. Pokud k nějakému mediálnímu tlaku došlo, tak zcela jistě bez jakéhokoliv přičinění či zavinění Klientem.

- o systemizaci státní správy a rozdělení odborů bylo rozhodnuto mnohem dříve, rozhodně ne v reakci na údajnou neochotu Mgr. Benýška rezignovat.

- ministr spravedlnosti ani Klient nejsou oprávněni vybírat ředitelé odborů

Pro úplný kontext v této souvislosti doplňuji, že podle dostupných informací v roce 2015 vznikl problém spočívající v tom, že všem úředníkům odboru insolvenčního a exekučního dohledu byl rozeslán materiál obsahující zadávání, zkoušek insolvenčních správců. Doposud se nezjistilo, kdo tento materiál rozeslal, a dokonce ani to, jaké to mělo konkrétně důsledky. Nelze ovšem přehlédnout, že k úplně stejné situaci, tedy

k úniku rozeslání takovýchto podkladů, došlo v roce 2018, kdy na odboru již více jak rok nepůsobil Klient, ale naopak působil Mgr. Benýšek jako vedoucí oddělení.

Pokud jde o přípravu Systemizace a její obsah, velmi snadno bylo možno zjistit, že pro tento účel bylo sjednáno zpracování analýzy s externím zpracovatelem, ten navrhl rozdělení původního odboru na odbory dva, z nichž jeden by byl zaměřen na problematiku soudních znalců a tlumočnicků a druhý na problematiku insolvencí. Celý proces systemizace probíhal v souladu se zákonem o státní službě a mimo jiné byla Systemizace schválena i odborovou organizací. Po celou tuto dobu byl o vývoji situace Mgr. Benýšek informován a neměl žádné připomínky.

G.

„...v době kdy tam šéfoval odboru insolvenčnímu Antonín Stanislav byla odhalena některá velmi závažná podezření o tom že prostě část zkoušek mohla být cinklá“

Hodnotící tvrzení je nepodložené, protože nebyla „odhalena některá velmi závažná podezření“

H.

„...bylo to samozřejmě odpovědnost pana Stanislava jako šéfa odboru pan Stanislav tam tehdy mimochodem nastavil systém kdy zadání zkoušek respektive ty vzorové odpovědi šli celé řadě lidí kterým on je rozesílal...“

Skutkové tvrzení o tom, že Klient nastavil systém, kdy zadání zkoušek, respektive vzorové odpovědi šly celé řadě lidí, kterým on je rozesílal, je nepravdivé. Klient nic nenastavil. Veškeré záležitosti spojené se zkouškami insolvenčních správců měl na starosti určený referent odboru. Klient dokonce zajistil v roce 2016 audit spisů a zkoušek.

CH.

„...pan Stanislav opět popírá a tvrdí že z toho úřadu odešel s vynikajícími výsledky a s vynikajícím hodnocením vlastně z osobních důvodů ale my jsme dokázali ověřit že skutečně tím důvodem proč tehdy musel postupně tu funkci opustit a z ministerstva odejít tak byla právě ta podezření kolem manipulací zkoušek insolvenčních správců.“

Skutkové tvrzení o důvodech odchodu Klienta z „úřadu“ je nepravdivé. K čemuž dodávám, že nebyl vůbec žádný problém si ověřit hodnocení Klienta za dobu jeho působení na Ministerstvu spravedlnosti do roku 2016.

AD Twitter

V tweetu (20:17) jste uvedl:

„Ředitel insolvenčního odboru Jan Benýšek v minulosti odhalil, že pod vedením nynějšího náměstka Antonína Stanislava na ministerstvu probíhaly závažné manipulace zkoušek insolvenčních správců“.

Toto skutkové tvrzení je, jak již z výše uvedeného vyplývá, nepravdivé, Mgr. Jan Benýšek nic neodhalil.

Ve stejném tweetu (20:19) tvrdíte:

„Stanislav na to ani nečekal a už začal tlačit Benýška k tomu, aby rezignoval, a on si mohl dosadit svého ředitele insolvenčního odboru.“

Když to pan Benýšek odmítl, vláda na návrh ministra Blažka schválila zrušení Benýškovy místa v rámci systemizace. Stanislav si bude moci dosadit svého člověka.

Dle expertů tak vláda dost možná porušila zákona na ochranu oznamovatelů, který sama schválila. Ten totiž zaručuje whistleblowerům ochranu před odvetou.“

I v tomto případě pouze opakuji, že nepravdivá jsou skutková tvrzení o tom, že

- „Klient na Mgr. Benýška tlačil, aby rezignoval“.

Nepravdivá či nepodložená úvaha o tom, že by si v takovém případě mohl Klient dosadit „svého ředitele odboru“. Pomíjím fakt, že do vzniku problému s celou řadou stížností na činnost insolvenčního odboru Klient neměl vůči Mgr. Benýškovi žádné výhrady.

Pro úplnost pak připomínám, že Vláda rozhodně nemohla reagovat schválením Systemizace na odmítnutí Mgr. Benýška rezignovat, protože o takovém tvrzení Mgr. Benýška nic nevěděla. Není uvedeno ani v Oznámení.

A jak z výše uvedeného vyplývá, až do zaslání Oznámení nebyl Mgr. Benýšek oznamovatelem ve smyslu ZOO, tedy whistleblowerem. Na druhé straně to ale byl výhradně on, kdo svoji oznamovací aktivitu zveřejnil, a tak fakticky jednal proti smyslu ZOO.

V tweetu 20:20 jste uvedl:

„Ředitel insolvenčního odboru Jan Benýšek odhalil, že pod vedením nynějšího náměstka Antonína Stanislava na ministerstvu probíhaly závažné manipulace zkoušek insolvenčních správců.“

Jak výše uvedeno, toto skutkové tvrzení není pravdivé.

6) Spíše pro úplnost Vašeho dalšího tweetu ze stejné doby (20:19), v němž sdělujete, že „my situaci mapujeme několik měsíců“ a dodáváte, že máte svědectví řady úředníků, poznamenávám, že jediné, co jste zřetelně neměli a nemohli mít, bylo jakékoliv oznámení pana Mgr. Benýška před 21.11.2023. Celý kontext Systemizace byl dlouhodobě znám. Pokud snad měl Mgr. Benýšek konkrétní informace o protiprávnostech na Ministerstvu spravedlnosti ČR, jistě je mohl a také měl ventilovat dříve. Nepochybně tak mohl učinit ještě předtím, než Klient nastoupil jako politický náměstek na Ministerstvo spravedlnosti, tedy před rokem 2022, neboť nic nenasvědčuje tomu, že cokoliv z toho, co je zmiňováno a co se týká roku 2015, respektive 2016, bylo zjištěno až v roce 2022 nebo dokonce později.

7) Samostatným problémem pak je, že ten, kdo se dobrovolně „odhalil“ jako oznamovatel, byl Mgr. Benýšek. Dle dostupných informací zatím nikdo, včetně Mgr. Benýška, netvrdí, že by Ministerstvo spravedlnosti ČR jako povinný subjekt porušilo svoji povinnost dle § 10 odst.2 lit.f ZOO nebo ustanovení § 20 ZOO. Naopak lze soudit, jak již bylo výše naznačeno, že informace o podaném Oznámení poskytl veřejnosti Mgr. Benýšek. A vzhledem k tomu, kdy byla informace o Oznámení zveřejněna, zcela zjevně nevyčkal ani reakce povinné osoby na své Oznámení dle ustanovení § 17 ZOO. Z tohoto úhlu pohledu tedy jediný, kdo sice neporušil výslovné ustanovení ZOO, ale zcela popřel jeden z jeho základních principů ochrany oznamovatele, byl sám oznamovatel, tedy Mgr. Benýšek.

8) Pokud jde o již zmiňované důkazy o skutečných okolnostech působení Klienta na Ministerstvu spravedlnosti, z Klientových podkladů vyplývá, že podle hodnocení státního tajemníka Ministerstva Spravedlnosti ČR Mgr. Jana Lišáka ze dne 12. 12. 2016 klient dosáhl v rámci služebního hodnocení podle § 155 odst. 4 zákona číslo 234/2014, Sb., o státní službě ve znění pozdějších předpisů, vynikajících výsledků ve službě. Toto služební hodnocení obsahuje hodnocení znalostí a dovedností, výkonu služby z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti v souladu se stanovenými individuálními cíli, dodržování služební kázně a výsledků vzdělávání. Dle hodnocení Klient nad rámec svých povinností státního zaměstnance splnil i řadu mimořádných pracovních úkolů, za které mu bylo opakovaně udělena odměna. Mezi nejvýznamnější pracovní úkoly patřilo zcela nové nastavení interních procesů a postupů v oddělení insolvenčního dohledu nově vzniklého útvaru – odboru insolvenčního a exekučního dohledu. Tímto podle hodnocení došlo ke značnému zefektivnění dohledové činnosti nad insolvenčními správci Ministerstvem spravedlnosti ČR, která se odrazila v efektivní kontrolní činnosti provozoven a dohledové činnosti jako celku.

9) Předpokládám, že není třeba zdůrazňovat či připomínat historický kontext, tedy že šlo o dobu, kdy rozhodně ministrem spravedlnosti nebyl stranický kolega Klienta, respektive současný ministr a nelze shledat ani žádný jiný rozumný důvod obsahu zmíněného hodnocení než to, co je smyslem takového hodnocení.

10) Tomuto hodnocení předcházelo rozhodnutí o odměně Klienta ze dne 16. 6. 2016 za úspěšné plnění úkolu spočívajících v prosazování návrhu novely insolvenčního zákona, vytvoření automatického systému sběru sankcí atd.

11) Z uvedených podkladů pak dovozují, že Klient nebyl v době trvání služebního poměru kárně prošetřován, nebyl předložen žádný podnět k takovému postupu.

12) Podle pravomocného rozsudku Okresního soudu v Opavě ze dne 5. 12. 2019, sp. zn. značka 27T99/2017 bylo tvrzení, že na plánu Dušana Šrámka a týkající se i Klienta, uvedené v článku „Mlčení kolem konce Stanislava v čele insolvenčního odboru. Docházelo k manipulaci se zkouškami správců?“ iniciované obžalovanou Mgr. Ing. E.H., bylo ze strany této obžalované pomluvou. V rozsáhlém popisu skutku je ve vztahu ke Klientovi uvedeno, že „...zveřejnění lživých informací narušilo také důvěryhodnost Mgr. Antonína Stanislava PhD, jako vedoucího oddělení insolvenčního dohledu odboru insolvenčního a exekučního, čímž mohlo být zásadně negativně ovlivněno jeho další působení na Ministerstvu spravedlnosti ČR, jeho působení jako člena rozkladové komise Ministerstva spravedlnosti ČR, člena pracovní skupiny pro novelu insolvenčního zákona, člena pracovní komise pro novelu exekučního řádu jakož i jeho přednášková činnost.“ Tedy podle pravomocného rozsudku se skutek takto stal, podle odůvodnění rozsudku však s ohledem na subsidiaritu trestní odpovědnosti jej nelze považovat za trestný čin.

Shrnu-li výše uvedené, vyplývá z něj zcela jednoznačně.

a) Mgr. Benýšek nebyl do doby, než odeslal své Oznámení, osobou v postavení oznamovatele ve smyslu ZOO. Stal se jím, ve vztahu k jím tvrzeným událostem v roce 2015–2016 až doručením tohoto Oznámení. Zveřejněním textu Oznámení ovšem podstatnou část ochrany, kterou ZOO přiznává oznamovatelům, (anonymitu) via facti ztratil. Rozhodnutí Vlády ČR učiněné den po Oznámení na základě rozsáhlého předchozího řízení zcela jistě nemohlo být ani pokusem o postih Mgr. Benýška za Oznámení. Jakákoliv tvrzení o jeho postihu za Oznámení prostřednictvím Systemizace jsou zjevně nepravdivá.

b) Mgr. Benýšek v minulosti a až do 22.11.2023 učinil podle svého tvrzení pouze jediné oznámení (v roce 2016), směřující na neznámou osobu a o jeho podezření na jednání Klienta Oznámení teprve následně doplnil. Jakákoliv tvrzení o tom, že Mgr. Benýšek byl před 22.11.2023 oznamovatelem ve vztahu k jakýmkoliv událostem na Ministerstvu spravedlnosti ČR jsou zcela jednoznačně nepravdivá. Původní oznámení se zcela jistě netýkalo Klienta.

- c) Mgr. Benýšek nikdy, zřejmě ani v Oznámení, nespojil osobu Klienta s čímkoliv, co by souviselo s problémy s insolvenčními zkouškami organizovanými Ministerstvem spravedlnosti v roce 2015–2016.
- d) Ať již došlo v souvislosti se zmíněnými zkouškami insolvenčních správců v roce 2015–2016 k čemukoliv, neexistuje jediný důkaz o tom, že by se na tom podílel Klient. Pokud měl odpovědnost jako vedoucí pracovník, jde o stejnou odpovědnost, jako striktně vzato měli jeho nadřízení, včetně tehdejšího ministra.
- e) Klient se naopak podílel na následném vylepšení systému organizace zkoušek tak, aby k dalšímu selhání nedošlo.
- f) Problém, k němuž došlo v roce 2015 nebyl zásadního charakteru a nelze s jistotou tvrdit, že podstatně ovlivnil zkoušky insolvenčních správců. Rozhodně neodůvodňuje tvrzení, že zkoušky byly zmanipulované (cinklé).
- f) K velmi podobnému selhání systému došlo v roce 2018, tedy v době, kdy na příslušném odboru působil Mgr. Benýšek.
- g) Klient neměl naprosto žádný důvod se Mgr. Benýškovi za cokoliv mstít či jej postihovat. Jejich vzájemné vztahy byly velmi korektní a kolegiální, a to dokonce i po zveřejnění textu Oznámení.
- h) Klient nebyl nadřízenými na Ministerstvu spravedlnosti a nikdy jiným (s výjimkou Vás, případně dalších osob v souvislosti s Vašimi tvrzeními) dáván do spojitosti s problémem se zkouškou insolvenčních správců v roce 2015.
- ch) Hodnocení klienta až do okamžiku jeho odchodu z Ministerstva spravedlnosti ČR v roce 2016 byla výtečná a Klient rozhodně neodcházel pro jakákoliv podezření souvisejícími se zkouškami insolvenčních správců či jakýmikoliv jinými podezřeními.
- i) Jakékoliv závěry (hodnotící úsudky či tvrzení) o tom, že se Klient nějak podílel na manipulacích se zkouškami insolvenčních správců v roce 2015 (nebo 2016), jsou tedy zcela nepodložené a tedy, pokud se dotýkají cti Klienta, jde o neoprávněný zásah.

j) Jakékoliv závěry (hodnotící úsudky či tvrzení) o tom, že Klient chtěl, ať již sám, nebo ve spojení s ministrem spravedlnosti, zbavit Mgr. Benýška jeho současného vedoucího postavení, aby na jeho místo mohli dosadit „svého“ člověka, jsou zcela nepodložená a tedy, pokud se dotýkají cti Klienta, jde o zásah neoprávněný.

13) Tento výčet uvádím jednak jako argument odůvodňující požadavek na následně formulovanou omluvu, ale současně i jako upozornění na formulaci případné žaloby na ochranu osobnosti a z toho pro Vás plynoucí povinnost prokázat pravdivost Vašich tvrzení, výčtem popřených. Je plně na Vás, abyste kromě prostého posouzení toho, zda jste Klienta napadal důvodně, zvážil i toto potenciální důkazní břemeno. Totéž se týká prokázání materiálního základu k hodnotícím úsudkům.

14) Z uvedeného dovozují, že nelze zjistit nic, z čeho by bylo patrné, že se Klient aktivně podílel na Vámi zmiňovaném pochybení, kterého se dopustila nezjištěná osoba. A to ani úmyslně a ani z nedbalosti. Za této situace je spekulace o jakýchkoli machinacích se zkouškami insolvenčních správců a podílu Klienta na nich zjevně zcela přehnaná a opět materiálně nepodložená. Nelze ani přehlédnout neadekvátní rámec obvinění Klienta. Tedy tvrzení, že insolvenční správci rozhodují o milionech a miliardách a Klient se nyní pokouší ovládnout odbor insolvencí a přístup k těm miliardám. Což je zcela zjevně zkreslené a nepřipadně dramaturgizující tvrzení již ze své podstaty. K insolvenčním řízením, v němž by byly vypořádávány takovéto částky, dochází zcela výjimečně, zato na každé insolvenční řízení dohlíží insolvenční soudce a v těch případech, kdy je vypořádáván kromě dluhů i zbylý majetek úpadce, vše kontrolují věřitelé. Zcela jistě pak nemůže žádný pracovník Ministerstva spravedlnosti ČR ovlivnit rozhodování o tom, který insolvenční správce se konkrétním úpadcem bude zabývat. Což vše jsou opět velmi snadno zjistitelná fakta.

15) Vzhledem k tomu, že jste se výše citovanými nepravdivými tvrzeními a nepodloženými hodnotícími výroky dotkl neoprávněně osobnosti Klienta, vyzývám Vás, abyste k odstranění protiprávního stavu zaslal mému klientovi na adresu Mgr. Antonín Stanislav, Ph.D., náměstek ministra spravedlnosti ČR, Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2 dopis s tímto textem:

V podcastu publikovaném dne 29.11.2023 pod názvem „Ministerský whistleblower vs. úřad Pavla Blažka“, přístupném na webové adrese <https://podcasty.seznam.cz/podcast/5-59/ministersky-whistleblower-vs-urad-pavla-blazka-299266> jsem uvedl tato nepravdivá tvrzení a nepodložené hodnotící úsudky:

„Jan Benýšek zároveň je také člověk který v minulosti, bavíme se o roce 2016 jako tehdy ještě relativně nízko postavený úředník ministerstva přes insolvence rozkryl manipulace se zkouškami insolvenčních správců v té době. Dnes jsme v poměrně absurdní situaci protože v roce dva tisíce šestnáct pan Benýšek identifikoval že manipulace s těmi zkouškami tam probíhaly pod vedením insolvenčního odboru pana Antonína Stanislava.“

„...v minulosti pan Stanislav vedl odbor a probíhaly velmi netransparentní kroky ve vztahu k těm zkouškám insolvenčních správců...“

„...ale to se letos v létě uprostřed dovolených začalo měnit pan ministr Blažek podepsal jakousi reorganizaci ministerstva, která navzdory protestům a připomínkám samotný expertů toho ministerstva ve zkratce řekla že ten insolvenční odbor pane Benýška a se prostě přesune pod pravomoc pana Stanislava...“

„...jinak řečeno člověk, který už jednou musel z ministerstva odcházet za velmi zvláštních podezření ohledně zkoušek insolvenčních správců najednou tuto agendu dostal do pravomoci znovu...“

„...“pan Benýšek začal ze strany vedení ministerstva čelit auditům...“.

„...on potom sám nám když jsme ho zastihli na ulici řekl, že by tu bylo zhruba pět za několik měsíců, což je pro každého úředníka zcela nevídaná kadence a podle toho co vím tak už mě vlastně nenapadá kdo jiný by ještě mohl pana Benýška kontrolovat, ty možnosti byly v podstatě vyčerpány no a pan náměstek Stanislav za ním také přišel a řekl že by bylo fajn kdyby vlastně na tu svoji funkci rezignoval“

„...zároveň což je to poslední dějství kterého jsme byli svědky minulý týden když tedy pan Benýšek nevyslyšel tu prosbu k rezignaci která bezesporu by pro něj byla z naší jednodušší protože by prostě zřejmě na ministerstvu mohl dostat jiné místo měl by klid, nebyl by vystaven mediálnímu zájmu tlaku nadřízených, auditům a tak dále ale on si zvolil tedy na místě setrvat no a následně tedy pan ministr v kooperaci s panem Stanislavem navrhli v rámci takzvané systemizace státní správy, která jde napříč jednotlivými ministerstvy rozdělení odborů pana Benýška na dva což může znít jako administrativní změna, ale reálně to vede k tomu že pan Benýšek ten svůj post který jej jinak má chránit služebním zákonem, oni jej jen tak vyhodit nemohou, přijde a na ty dvě pozice které vzniknou poté ministerstvo pan Blažek pan Stanislav tedy budou vybírat člověka nového...“

„... v době kdy tam šéfoval odboru insolvenčnímu Antonín Stanislav byla odhalena některá velmi závažná podezření o tom, že prostě část zkoušek mohla být cinklá „

„...bylo to samozřejmě odpovědnost pana Stanislava jako šéfa odboru pan Stanislav tam tehdy mimochodem nastavil systém kdy zadání zkoušek respektive ty vzorové odpovědi šli celé řadě lidí kterým on je rozesílal...“

„...pan Stanislav opět popírá a tvrdí že z toho úřadu odešel s vynikajícími výsledky a s vynikajícím hodnocením vlastně z osobních důvodů ale my jsme dokázali ověřit, že skutečně tím důvodem proč tehdy musel postupně tu funkci opustit a z ministerstva odejít tak byla právě ta podezření kolem manipulací zkoušek insolvenčních správců.“

Na svém twitteru jsem uvedl:

„Ředitel insolvenčního odboru Jan Benýšek v minulosti odhalil, že pod vedením nynějšího náměstka Antonína Stanislava na ministerstvu probíhaly závažné manipulace zkoušek insolvenčních správců“.

„Stanislav na to ani nečekal a už začal tlačit Benýška k tomu, aby rezignoval, a on si mohl dosadit svého ředitele insolvenčního odboru. Když to pan Benýšek odmítl, vláda na návrh ministra Blažka schválila zrušení Benýškovy místa v rámci systemizace. Stanislav si bude moci dosadit svého člověka. Dle expertů tak vláda dost možná porušila zákona na ochranu oznamovatelů, který sama schválila. Ten totiž zaručuje whistleblowerům ochranu před odvetou.“

Výše uvedená tvrzení na adresu Mgr. Antonína Stanislava Ph.D. byla nepravdivá.

Výše uvedená hodnotící tvrzení na adresu Mgr. Antonína Stanislava Ph.D. byla nepodložená.

Za to vše se Mgr. Antonínu Stanislavovi Ph.D. omlouvám.

Pro obdržení odpovědi si znamenám lhůtu jednoho měsíce, po jejímž marném uplynutí doporučím Klientovi, aby proti Vám podal žalobu na ochranu osobnosti. Text žaloby bude obdobný výše uvedenému obsahu této výzvy. Je samozřejmě Vaší věcí, jak se rozhodnete, pouze dodávám, že výše uvedené námitky proti Vaším tvrzením jsou podloženy důkazy, které jsem ve snaze předejít sporu z podstatné části konkretizoval.

S pozdravem

JUDr. Tomáš Sokol